

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Krapini po sucu tog suda Vinku Vladiću kao sucu pojedincu u pravnoj svari tužitelja Mirka Kranjčeca iz Radoboja, Bregi Radobojski 109, zast. po pun. Domagoju Rebiću dipl. iur. iz Nezavisnih Hrvatskih sindikata Zagreb, K. Mislava 18, protiv tuženika PZZ – Inženjering d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11f, zast. po stečajnom upravitelju Eduardu Mišćeviću iz Zagreba, A. Mihanovića 14, nakon održane glavne javne rasprave 25. rujna 2009. g. u prisutnosti pun. tužitelja i stečajnog upravitelja tuženika te javne objave, 28. rujna 2009. g.

p r e s u d i o j e

- I Utvrđuje se da je ugovor o radu broj 300-10-0 kojega je tužitelj sklopio s tuženikom 31. kolovoza 2007. g. ugovor o radu na neodređeno vrijeme.
- II Utvrđuje se ništavnom Odluka tuženika o prestanku ugovora o radu broj 300-10-0 od 28. rujna 2007. g.
- III Utvrđuje se nedopuštenom odluka tuženika od 22. listopada 2007. g., kojom je odbijen zahtjev za zaštitu prava tužitelja od 11. listopada 2007. g.
- IV Tuženik je dužan nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 320,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi od 6. 11. 2007. g. navodi da je bio zaposlenik tuženika na osnovu ugovora o radu na određeno vrijeme i to ugovor br. 300-10-0 zaključen 31. 8. 2007. g. s danom prestanka ugovora 30. 9. 2007. g.

Dana 9. 10. 2007. g. tužitelju je dostavljena Odluka o prestanku ugovora o radu i Obavijest o isteku ugovora o radu.

Međutim, tužitelj je i nakon isteka ugovora o radu nastavio kod tuženika obavljati poslove radnog mjesta na kojima je bio uposlen na temelju tog ugovora.

Tužitelj je 11.10. 2007.g. odnosno u zakonskom roku izjavio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, a tuženik je Odlukom od 22. 10. 2007.g. odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Dana 17. 9. 2007. g. osnivač tuženika HŽ Inženjering donio je Odluku o likvidaciji tuženika i Odluku o zbrinjavanju radnika tuženika. Odlukom o zbrinjavanju određen je način zbrinjavanja radnika tuženika, koji je u uzročno posljedičnoj vezi s egzistiranjem ugovora o radu na neodređeno vrijeme tužitelja.

S obzirom da je tužitelj ostao raditi kod tuženika nakon isteka ugovora o radu zaključenog na određeno vrijeme, to tužitelj smatra da se na temelju samog zakona ima smatrati da je on sa

tuženikom zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme i tužitelj je zakinut u pravima iz radnog odnosa i to njegovom esencijalnom dijelu, a s time u vezi i u odnosu na ostala materijalna prava koja iz istog odnosa, kao takva, proistječu. Predložio je donošenje presude prema preciziranom tužbenom zahtjevu od 17. 6. 2007.g. izmijenjenim na raspravi od 24. 11. 2007.g .

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu br: St-257/07 nad njim 31. siječnja 2008. g. otvoren stečajni postupak, a Rješenjem istog suda od 31. ožujka 2008. g. osporena je u cijelosti tražbina tužitelja kao vjerovnika I-vog isplatnog reda.

Tužitelj nije sukladno čl. 179. Stečajnog zakona obavijestio stečajnog upravitelja da je podnio prijedlog za nastavak parnice u roku određenim zakonom.

Sam tužitelj dostavio je u spis dokumentaciju iz koje je vidljivo da je osnivač tuženika dana 17. 9. 2007. g. donio Odluku o likvidaciji tuženika sa 30. 9. 2007. g., dakle, sa danom isteka Ugovora o radu na određeno vrijeme tužitelja.

Navodi tužitelja da je nakon toga kod tuženika nastavio obavljati poslove radnog mjesta na kojima je bio zaposlen na temelju predmetnog ugovora o radu na određeno vrijeme u cijelosti su neistiniti i bez osnova.

Radi prestanka obavljanja djelatnosti tuženika, osnivač tuženika donio je Odluku o zbrinjavanju radnika tuženika, dakle, radnika koji su kod tuženika imali zasnovani radni odnos na neodređeno vrijeme, a koju je Odluku tužitelj također, dostavio u spis. Tvrdnje tužitelja da je tuženik pored svih svojih radnika, koji su imali zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme i kojima je radni odnos prestao 30. 9. 2007.g., nakon toga imao namjeru zaposliti i to bez obavljanja ikakve djelatnosti radnika koji je imao zasnovan radni odnos na određeno vrijeme, najblaže rečeno su neozbiljni.

Nejasan je tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđivanje ništavnosti Odluke tuženika o prestanku ugovora o radu od 28. 9. 2007. g., obzirom na činjenicu da Ugovor o radu na određeno vrijeme prestaje istekom ugovora i o istome nije potrebno donositi bilo kakve odluke.

Tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Po navodima stranaka i provedenom postupku sud je donio presudu posl. br: P-384/08 1. prosinca 2008. g. i dopunsku presudu istog poslovnog broja 13. siječnja 2009. g. koje su rješenjem Županijskog suda posl. Br: GŽ-909/09 od 12. kolovoza 2009. g. ukinute i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tijekom ponovljenog postupka sud je sačinio uvid u Ugovor o radu broj 300-10-0 od 31. 8. 2008. g. (list 4), Odluku o prestanku ugovora o radu broj 300-10-0 od 28. 9. 2007. g. (list 5), Odluku tuženika o odbijanju zahtjeva za zaštitu prava tužitelja i drugih radnika od 22. 10. 2007. g (list 7), Zahtjev za zaštitu prava radnika tužitelja i drugih radnika od 11. 10. 2007. g. (list 8-9), Odluku HŽ – Infrastruktura d.o.o. o prestanku i likvidaciji tuženika od 17. 9. 2007. g. (list 10), Odluku HŽ-Infrastruktura d.o.o. o zbrinjavanju radnika tuženika od 17. 9. 2007. g. (list 11), Obavijest o isteku ugovora o radu od 28. 9. 2007. g. (list 12), Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj VII-St. 257/07.od 31. 1. 2008.g. (list 23-25), Rješenje Trgovačkog suda Zagreb od 31. 3. 2008. g. (list 26-33), Evidenciju o radu tuženika za 10 mjesec 2007. g. (list 41) i pročitao je iskaz svjedoka Dušana Magdića (list 43).

Tužitelj je na raspravi 25. rujna 2009. g. i u podnesku precizirao tužbeni zahtjev kao u izreci presude.

Tuženik se usprotivio tužbenom zahtjevu tužitelja.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Uvidom u Ugovor o radu broj 300-10-0 od 31. 8. 2007. g. zaključen između tužitelja i tuženika sud je utvrdio da su stranke zaključile Ugovor o radu na određeno vrijeme zbog povećanja obima poslova do 30. rujna 2007.g.

Uvidom u Odluku tuženika o prestanku ugovora o radu tužitelja naslovljenu s danom 28. 9. 2007.g., sud je utvrdio da je tuženik u Odluci utvrdio prestanak ugovora o radu na određeno vrijeme s danom 1. rujna 2007.g. odnosno istekom roka na koji je ugovor i zaključen. Međutim, u navedenoj odluci kao ni nekom prilogu uz odluku ne postoji dokaz kada je i da li je odluka uručena tužitelju.

Uvidom u Zahtjev za zaštitu prava radnika od 11. 10. 2007. g., u kojem tužitelj navodi da mu je Odluka i Obavijest o prestanku radnog odnosa uručena 9. 10. 2007. g. i uvidom u navedenu obavijest od 28. rujnom 2007. g., sud je utvrdio da je tuženik obavijest o prestanku Ugovora o radu na određeno vrijeme uručio tužitelju dana 9. 10. 2007.g., jer se na istoj, uz navođenje tog dana, nalaze potpisi šefa operative tuženika i samog tužitelja, pa je tužitelj u otvorenom roku izjavio zahtjev za zaštitu prava.

Tuženik je Odlukom od 22. 10. 2007. g. odbio Zahtjev tužitelja za zaštitu prava navodeći kao razlog, da je tužitelj sklopio Ugovor o radu na određeno vrijeme do 30. 9. 2007. g., pa je tužitelju prestao radni odnos na taj dan po sili zakona, a i osnivač tuženika donio je Odluku o prestanku tuženika sa 30. 9. 2007. g., pa ne postoje zakonski razlozi za nastavak rada tužitelja.

Uvidom u odluku osnivača tuženika HŽ – Infrastruktura d.o.o. od 17. 9. 2007. g. sud je utvrdio da je osnivač donio odluku o prestanku -likvidaciji tuženika s danom 30. 9. 2007. g., a način zbrinjavanja radnika tuženika da će biti reguliran posebnom odlukom Skupštine osnivača.

Uvidom u odluku o zbrinjavanju radnika tuženika donesenu od strane osnivača tuženika HŽ-Infrastruktura d.o.o. od 17. 9. 2007.g. sud je utvrdio da osnivač tuženika u postupku likvidacije tuženika preuzima i zbrinjava radnike tuženika pod uvjetom da radnik potpiše sporazum o prestanku ugovora o radu i uz uvjet iz odluke Uprave HŽ - Holding d.o.o. o poticajnim mjerama za rješavanje viška radnika u 2007. g. te da potpiše Aneks ugovora o radu radi njegovog rasporeda u Željeznički fond. Radnici koji ne prihvate način zbrinjavanju ostaju i dalje radnici društva tuženika i rješavanju se sukladno pozitivni zakonskim propisima. Radnik koji zaključi sporazum o prestanku ugovora o radu uz poticajnu otpremninu, otpremnina će mu biti isplaćena u roku od 60 dana od dana prestanka radnog odnosa. Radnicima koji zaključe aneks ugovora o radu raspoređivanjem u Željeznički fond osigurat će se isplata plaće i ostalih primanja radnika u fondu za vrijeme od dana raspoređivanja, a najduže 3 godine.

Svjedok Dušan Magić, iskazao je da mu je poznato kako je tužitelj imao ugovor na određeno vrijeme do dana 30. 9. 2007.g., da je donesena odluka o likvidaciji tuženika PZZ – Inženjering

d.o.o. sa danom 30. 9. 2007.g. Međutim, njih nekolicina trebali su završiti još neke radove i to polaganje pločica na zapadnom kolodvoru u Zagrebu, što je uradio on i još nekoliko radnika a među nama i tužitelj. Naime, te poslove su trebali završiti radnici koji su znali taj posao. On je sam imao također, ugovor u radu na određeno vrijeme do 30. 09. 2007. g. i govoreno im je da će se ugovor svaki dan produžiti, pismeno, međutim, do toga nije došlo, a kad im je došao zadnji dan rada, direktor im jr rekao, da ne može ni to platiti, jer zapravo nemaju ugovor o radu dalje od 30. 9. i to im nije plaćeno ni do danas. On je sam također, tužio tuženika, a spor se vodio pred Općinskim sudom u Vrbovcu, postupak još nije okončan odnosno donesena je prvostupajnska odluka kojim se sud oglasio nenadležnim.

Za vrijeme rada od 1. 10-tog pa nadalje dolazili su redovno na posao kao i prije toga.

Evidenciju o radu potpisali su poslovođa Petrović kojemu se ne sjeća imena, te šefica gradilišta Brankica, kojoj je zaboravio prezime.

Iskazu svjedoka Dušana Magdića sud je poklonio vjeru u cijelosti, jer je iskaz u skladu sa nespornom evidencijom o radu, a nije u suprotnosti niti sa jednim dokazom, a ni tuženik ga nije osporio.

Uzimajući u obzir iskaz svjedoka i utvrđenja uvidom u evidenciju o radu tuženika (list 41), što tuženik nije osporio, već je naveo, da je radnik radio nekoliko dana radi završetka nekih poslova koji su zaostali nakon stupanja na snagu odluke o likvidaciji, to je sud utvrdio da je radnik radio i nakon isteka njegovog Ugovora o radu na određeno vrijeme odnosno i prvi tjedan listopada 2007. g. Dakle, još 5 radnih dana po isteku ugovora o radu.

Imajući u vidu izloženo, a temeljem čl. 15. st. 5. Zakona o radu - pročišćeni tekst (NN br. 137/04), smatra se da je tužitelj sklopio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, to su odluke tuženika o prestanku ugovora o radu od 28. rujna 2007. g. i odluka od odbijanju zahtjev za zaštitu prava tužitelja od 22. listopada 2007. g. nezakonite.

Naime, sud nije mogao prihvatiti navode tuženika da je radniku prestao Ugovor o radu na određeno vrijeme sa danom do kojega je bio zaključen, jer je radnik nastavio sa radom i nakon toga dana, a tuženik nije dokazao da bi obavijest o prestanku ugovora o radu ili Odluku o prestanku ugovora o radu, uručio tužitelju do dana prestanka, nego ju je uručio 9 dana po proteku toga roka, odnosno nakon što je tužitelj radio i u prvom tjednu listopada 2007.g.

Isto tako neosnovan je prigovor tuženika da je radniku prestao radni odnos odnosno da radnik ne može biti u radnom odnosu nakon dana sa kojim se otvara likvidacija društva, jer upravo u odluci o prestanku odnosno likvidaciji tuženika se navodi, da radnicima ne prestaje radni odnos s tim danom, nego da će njihovo zbrinjavanje biti regulirano posebnom odlukom osnivača.

Isto tako neosnovano je pozivanje tuženika na čl. 374 Zakona o trgovačkim društvima jer on ne uređuje ravnopravni odnos radnika i poslodavca.

Uvidom u Rješenje Trgovačkog suda br. St. 257/07. od 31. siječnja 2008. g. sud je utvrdio da je nad tuženikom tada otvoren stečajni postupak, a otvaranje stečajnog postupka kao i donošenje odluke o prestanku i likvidaciji društva, samo za sebe, nema značaj prestanka radnog odnosa radnika, a obavijest stečajnog upravitelja iz čl. 179. Stečajnog zakona, ne odnosi se na parnice u povodu odlučivanja u sporu za otkaz ugovora o radu.

Tužitelj je obrazložio pravni interes za donošenje ove presude ostvarivanje prava kod HŽ-Infrastuktura d.o.o., koja je kao osnivač tuženika, odlukom od 17. 9. 2007.g. u postupku

likvidacije tuženika preuzela obvezu zbrinjavanja radnike tuženika te bi se usvajanjem tužbenog zahtjeva tužitelj doveo u ravnopravan položaj s ostalim radnicima koji su imali nesporan status radnika sa ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, što je sud ocijenio kao pravni interes tužitelja za donošenje ove presude.

Radi iznesenog valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja kao u izreci.

Tuženik je temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a dužan tužitelju nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 320,00 kn a koji se odnose na troškove pristupa svjedoka na raspravu, dok tužitelj nije imao troškova sudskih pristojbi.

U Krapini, 28. rujna 2009. g.

Sudac
Vinko Vladić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u tri primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Zlataru.

DOSTAVITI:

1. Domagoj Rebić dipl. iur. NHS
Zagreb, Kneza Mislava 18
2. Eduard Mišćević, Zagreb, Mihanovićeve 14